

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 200/2010

z dnia 10 marca 2010 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do celu unijnego ograniczenia częstości występowania serotypów *salmonelli* w dorosłych stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus*

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1 akapit drugi i art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 jest zapewnienie podjęcia środków w zakresie wykrywania i zwalczania salmonelli oraz innych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych na wszystkich stosownych etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w szczególności na etapie produkcji pierwotnej, w celu ograniczenia częstości ich występowania i zmniejszenia zagrożenia, jakie stanowią one dla zdrowia publicznego.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 przewiduje ustanowienie celów unijnych w odniesieniu do ograniczenia powszechnego występowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia w populacjach zwierząt wymienionych w tym załączniku. Rozporządzenie to określa także pewne wymogi dotyczące tych celów.
- (3) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 odnosi się do wszystkich serotypów salmonelli mających znaczenie dla zdrowia publicznego występujących w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus*. Takie

stada hodowlane mogą zakażać salmonellą potomstwo, w szczególności stada kur niosek i brojlerów. Dlatego też ograniczenie występowania salmonelli w stadach hodowlanych przyczynia się do zwalczania tego odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego, który stanowi istotne zagrożenie dla zdrowia publicznego, w jajach i mięsie pochodzącym od potomstwa.

- (4) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1003/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. wdrażającym rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 w odniesieniu do celu wspólnotowego ograniczenia powszechnego występowania niektórych serotypów salmonelli w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus*⁽²⁾ określono cel wspólnotowy ograniczenia częstości występowania niektórych serotypów salmonelli w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* w okresie przejściowym, który upływa dnia 31 grudnia 2009 r. Do tej daty maksymalny udział procentowy dorosłych stad hodowlanych gatunku *Gallus gallus* z wynikiem dodatnim w odniesieniu do *Salmonelli enteritidis*, *Salmonelli infantis*, *Salmonelli hadar*, *Salmonelli typhimurium* i *Salmonelli virchow* (przedmiotowe serotypy salmonelli) nie może przekraczać 1 %. Niezbędne jest zatem określenie stałego celu unijnego ograniczenia występowania przedmiotowych serotypów salmonelli po upływie okresu przejściowego.
- (5) Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 stanowi, że przy określaniu celu unijnego należy uwzględnić doświadczenia zdobyte w ramach obowiązujących krajowych środków kontroli oraz informacje przedłożone Komisji lub Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) w ramach obowiązujących wymogów unijnych, w szczególności w ramach informacji przewidzianych w dyrektywie 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych⁽³⁾, w szczególności w jej art. 5.

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 170 z 1.7.2005, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 31.

- (6) Zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 skonsultowano się z EFSA w sprawie ustanowienia stałego celu unijnego w odniesieniu do stad hodowlanych gatunku *Gallus gallus*. W związku z tym w dniu 26 marca 2009 r. panel ds. zagrożeń biologicznych przyjął na wniosek Komisji Europejskiej opinię naukową w sprawie ilościowej oceny wpływu ustanowienia nowego celu ograniczenia występowania salmonelli u kur hodowlanych gatunku *Gallus gallus*⁽¹⁾. W opinii stwierdzono, że w łańcuchach produkcyjnych mięsa brojlerów i jaj najłatwiej z kur hodowlanych na ich potomstwo przenoszą się serotypy *Salmonella enteritidis* i *Salmonella typhimurium*. Stwierdzono także, że środki kontroli zastosowane przez UE w odniesieniu do tych dwóch serotypów występujących u kur hodowlanych powinny przyczynić się do zwalczania zakażeń salmonellą w stadach produkcyjnych oraz do zmniejszenia zagrożenia dla zdrowia człowieka ze strony drobiu. W przedmiotowej opinii naukowej stwierdzono także, że uboczne korzyści wynikające z dodatkowej ogólnoeuropejskiej kontroli pozostałych serotypów w stadzie hodowlanym są stosunkowo niewielkie: serotypy te rzadziej mają związek z chorobami ludzi i istnieje mniejsze prawdopodobieństwo wystąpienia zakażenia wertykalnego z ich udziałem.
- (7) Uwzględniając opinię naukową EFSA i uznając, że ocena tendencji występowania salmonelli w stadach po wprowadzeniu krajowych programów zwalczania salmonelli wymaga więcej czasu, należy zachować cel unijny ograniczenia występowania salmonelli w dorosłych stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* podobny do celu określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1003/2005.
- (8) Aby móc sprawdzać postępy w realizacji celu unijnego, należy przewidzieć konieczność powtarzania pobierania próbek w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus*.
- (9) Krajowe programy zwalczania salmonelli służące realizacji celu w 2010 r. zatwierdzono zgodnie z decyzją Komisji 2009/883/WE z dnia 26 listopada 2009 r. zatwierdzającą roczne i wieloletnie programy oraz wkład finansowy Wspólnoty w zakresie zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych, przedstawione przez państwa członkowskie na 2010 r. i na lata następne⁽²⁾. Programy opierały się na przepisach prawnych mających zastosowanie w czasie przedstawiania tych programów. Programy dotyczące stad hodowlanych gatunku *Gallus gallus* zatwierdzono w oparciu o przepisy rozporządzenia (WE) nr 1003/2005. W związku z tym wymagany jest środek przejściowy dla potrzeb zatwierdzonych wcześniej programów zwalczania salmonelli.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel unijny

1. Od dnia 1 stycznia 2010 r. cel unijny, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, dotyczy ograniczenia występowania serotypów salmonelli w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* (cel unijny) do poziomu nieprzekraczającego 1 % maksymalnego udziału procentowego dorosłych stad hodowlanych gatunku *Gallus gallus* z wynikiem dodatnim w odniesieniu do *Salmonelli enteritidis*, *Salmonelli infantis*, *Salmonelli hadar*, *Salmonelli typhimurium* i *Salmonelli virchow* (przedmiotowe serotypy salmonelli).

Jednak w przypadku państw członkowskich, w których liczba dorosłych stad hodowlanych gatunku *Gallus Gallus*, jest mniejsza niż 100, cel unijny od dnia 1 stycznia 2010 r. wynosi nie więcej niż jedno stado rocznie z wynikiem dodatnim badania na obecność przedmiotowych serotypów salmonelli.

2. System badawczy konieczny do dokonania oceny realizacji celu unijnego jest określony w załączniku.

Artykuł 2

Przegląd celu unijnego

Komisja dokonuje przeglądu celu unijnego, uwzględniając informacje zebrane zgodnie z systemem badawczym przewidzianym w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia i z kryteriami określonymi w art. 4 ust. 6 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.

Artykuł 3

Uchylenie rozporządzenia (WE) nr 1003/2005

1. Rozporządzenie (WE) nr 1003/2005 traci moc.
2. Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytywane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Środki przejściowe

Przepisy załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1003/2005 nadal mają zastosowanie do programów zwalczania salmonelli zatwierdzonych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dziennik EFSA (2009) 1036, s. 1–68.

⁽²⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2009, s. 36.

*Artykuł 5***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 marca 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

System badawczy konieczny do dokonania oceny realizacji celu unijnego w odniesieniu do ograniczenia występowania przedmiotowych serotypów salmonelli w dorosłych stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus*

1. ZAKRES POBIERANIA PRÓBEK

Próbki pozwalające na wykrycie obecności serotypów *Salmonella enteritidis*, *Salmonella infantis*, *Salmonella hadar*, *Salmonella typhimurium* i *Salmonella virchow* (przedmiotowe serotypy salmonelli) pobiera się we wszystkich dorosłych stadach hodowlanych kur domowych (*Gallus gallus*) składających się co najmniej z 250 ptaków (stada hodowlane). Nie narusza to przepisów rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 i dyrektywy 2003/99/WE dotyczących wymogów monitorowania innych populacji zwierząt lub innych serotypów.

2. MONITOROWANIE STAD HODOWLANYCH

2.1. **Miejsce, częstotliwość i sposób pobierania próbek**

Pobieranie próbek w stadach hodowlanych przeprowadza się z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze oraz w ramach kontroli urzędowych.

2.1.1. *Pobieranie próbek z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze*

Pobieranie próbek odbywa się co dwa tygodnie w miejscu wyznaczonym przez właściwy organ, wybranym spośród dwóch następujących opcji:

- a) w wylęgarni; lub
- b) na terenie gospodarstwa.

Właściwy organ może zdecydować o zastosowaniu jednej z opcji, o których mowa w lit. a) lub b), w całym systemie badawczym w odniesieniu do wszystkich stad hodowlanych brojlerów oraz jednej z tych opcji w odniesieniu do wszystkich stad hodowlanych kur niosek. Pobieranie próbek w stadach hodowlanych, z których jaja wylęgowe przeznaczone są do handlu wewnątrz Unii, musi mieć jednak miejsce na terenie gospodarstwa.

Ustanawia się procedurę mającą zagwarantować, że laboratorium przeprowadzające analizy niezwłocznie powiadomi właściwy organ o wykryciu przedmiotowego serotypu salmonelli podczas pobierania próbek z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze. Obowiązek natychmiastowego powiadomienia właściwego organu o wykryciu przedmiotowych serotypów salmonelli spoczywa na podmiocie prowadzącym przedsiębiorstwo spożywcze i na laboratorium przeprowadzającym analizy.

W drodze odstępstwa od postanowień pierwszego akapitu niniejszego punktu, jeżeli cel unijny zostanie osiągnięty przez co najmniej dwa kolejne lata kalendarzowe na terytorium całego państwa członkowskiego, częstotliwość pobierania próbek na terenie gospodarstwa może zostać zmniejszona tak, by pobieranie miało miejsce co trzy tygodnie, według uznania właściwego organu. Właściwy organ może jednak zdecydować o zachowaniu lub przywróceniu dwutygodniowego odstępu pomiędzy badaniami w przypadku wykrycia przedmiotowego serotypu salmonelli w stadzie hodowlanym w danym gospodarstwie lub w każdym innym przypadku, gdy uzna to za stosowne.

2.1.2. *Pobieranie próbek w ramach kontroli urzędowych*

Pobieranie próbek w ramach kontroli urzędowych obejmuje:

2.1.2.1. W przypadku gdy pobieranie próbek przeprowadzane z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze odbywa się w wylęgarni:

- a) rutynowe pobieranie próbek co 16 tygodni w wylęgarni;
- b) rutynowe pobieranie próbek na terenie gospodarstwa dwa razy podczas cyklu produkcyjnego: w ciągu czterech tygodni następujących po fazie nieśności lub po przeniesieniu do jednostki produkcyjnej oraz pod koniec fazy nieśności, nie wcześniej niż osiem tygodni przed końcem cyklu produkcyjnego;
- c) potwierdzające pobieranie próbek na terenie gospodarstwa, w następstwie wykrycia przedmiotowych serotypów salmonelli w próbkach pobranych w wylęgarni.

2.1.2.2. W przypadku gdy pobieranie próbek przeprowadzane z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze odbywa się na terenie gospodarstwa, rutynowe pobieranie próbek przeprowadza się trzy razy podczas cyklu produkcyjnego:

- a) w ciągu czterech tygodni następujących po rozpoczęciu fazy nieśności lub po przeniesieniu do jednostki produkcyjnej;
- b) pod koniec okresu nieśności, nie wcześniej niż osiem tygodni przed końcem cyklu produkcyjnego;
- c) podczas cyklu produkcyjnego, w dowolnym czasie wystarczająco odległym od terminu pobierania próbek, o którym mowa w lit. a) i b).

2.1.2.3. W drodze odstępstwa od pkt 2.1.2.1 i 2.1.2.2, jeżeli cel unijny zostanie osiągnięty przez co najmniej dwa kolejne lata kalendarzowe na terenie całego państwa członkowskiego, właściwy organ może zastąpić rutynowe pobieranie próbek pobieraniem próbek:

- a) na terenie gospodarstwa jednorazowo w dowolnym czasie podczas cyklu produkcyjnego i raz w roku w wylęgarni; lub
- b) na terenie gospodarstwa dwukrotnie w dowolnych momentach, wystarczająco oddalonych od siebie w czasie, podczas cyklu produkcyjnego.

Właściwy organ może jednak zdecydować o zachowaniu lub przywróceniu pobierania próbek określonego w pkt 2.1.2.1 lub 2.1.2.2 w przypadku wykrycia przedmiotowego serotypu salmonelli w stadzie hodowlanym w danym gospodarstwie lub w każdym innym przypadku, gdy uzna to za stosowne.

Pobranie próbek przeprowadzone przez właściwy organ może zastąpić pobranie próbek z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze.

2.2. Procedura pobierania próbek

2.2.1. Pobieranie próbek w wylęgarni

Podczas każdego pobierania próbek pobiera się co najmniej jedną próbkę na stado hodowlane.

Pobieranie próbek należy przeprowadzać w dniu wylęgu, gdy dostępne są próbki ze wszystkich stad hodowlanych. Jeżeli nie jest to możliwe, należy zagwarantować, że próbki będą pobierane z każdego stada co najmniej tak często, jak określono w pkt 2.1.

Na zestaw próbek składa się proporcjonalnie cały materiał ze wszystkich klujników, z których w dniu wylęgu zostały zabrane wykłute pisklęta.

Jeżeli w klujnikach jest więcej niż 50 000 jaj z jednego stada hodowlanego, pobiera się drugą próbkę z tego stada.

Próbka składa się co najmniej:

- a) z jednej próbki złożonej obejmującej wyraźnie zabrudzone wkładki do szuflad lęgowych pobrane losowo z pięciu oddzielnych szuflad lęgowych lub miejsc w klujniku, o całkowitej powierzchni wynoszącej co najmniej 1 m²; jeżeli jednak jaja wylęgowe stada hodowlanego zajmują więcej niż jeden klujnik, taką złożoną próbkę pobiera się ze wszystkich spośród maksymalnie pięciu klujników; lub
- b) z jednej próbki pobranej za pomocą jednej lub wielu zwilżonych tamponów o całkowitej powierzchni wynoszącej co najmniej 900 cm² bezzwłocznie po usunięciu piskląt z całej powierzchni dna co najmniej pięciu szuflad lęgowych lub z puchu z pięciu miejsc łącznie z podłogą we wszystkich spośród maksymalnie pięciu klujników z jajami lęgowymi ze stada, dopilnowując, aby ze stada, z którego pochodziły jaja, pobrana została co najmniej jedna próbka; lub
- c) z 10 g skorupki pobranej z 25 oddzielnych szuflad lęgowych, czyli 250 g w próbce wstępnej, w maksymalnie pięciu klujnikach z jajami lęgowymi ze stada. Skorupki te powinny zostać pokruszone i zmieszane tak, by uformować z nich podpróbkę o masie 25 g.

Procedurę określoną w lit. a), b) i c) stosuje się w przypadku pobierania próbek z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze oraz pobierania próbek w ramach kontroli urzędowych. Uwzględnianie klujnika z jajami z różnych stad nie jest jednak obowiązkowe, jeżeli co najmniej 80 % tych jaj znajduje się w innych klujnikach objętych próbą.

2.2.2. Pobieranie próbek na terenie gospodarstwa:

2.2.2.1. Rutynowe pobieranie próbek z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze

Pobieranie próbek obejmuje przede wszystkim próbki odchodów oraz ma na celu wykrycie 1 % częstości występowania zakażeń w obrębie stada, przy granicy pewności 95 %. W tym celu próbki mają jedną z następujących form:

- a) Zgromadzone odchody pochodzące z oddzielnych próbek świeżych odchodów o wadze nie mniejszej niż 1 g każda, pobranych losowo z kilku miejsc w kurniku, w którym trzymane są stada lub, jeżeli stada mają wolny dostęp do więcej niż jednego kurnika na terenie danego gospodarstwa, z każdej grupy kurników na terenie gospodarstwa, w których trzymane są stada. Dla celów analizy odchody mogą być łączone, przy czym należy pobrać przynajmniej dwie próbki złożone.

Liczba miejsc, z których należy pobrać oddzielne próbki odchodów w celu uzyskania próbki zbiorczej jest następująca:

Liczba ptaków trzymanyh w stadzie hodowlanym	Liczba próbek odchodów, które należy pobrać ze stada hodowlanego
250–349	200
350–449	220
450–799	250
800–999	260
1 000 lub więcej	300

b) Próbki z okładzin na buty lub próbki kurzu:

Stosowane okładziny na buty wykonuje się z materiału wchłaniającego wilgoć. Do tego celu dopuszczalne są także okładziny z gazy.

Powierzchnię okładzin na buty nasącza się przy użyciu odpowiedniego rozcieńczalnika (takiego jak 0,8 % roztwór chlorku sodu, 0,1 % roztwór peptonu w sterylnej dejonizowanej wodzie, sterylna woda lub jakkolwiek inny rozcieńczalnik zatwierdzony przez właściwy organ).

Próbki pobiera się, idąc przez kurnik trasą, która umożliwia reprezentatywne pobranie próbek z każdej części kurnika lub odpowiedniego sektora. Dotyczy to także powierzchni pokrytych ściółką lub listwami, o ile chodzenie po listwach nie jest niebezpieczne. Próbki są pobierane ze wszystkich zagród w kurniku. Po zakończeniu pobierania próbek w wybranym sektorze zdejmuje się okładziny z obuwi, uważając, aby nie dopuścić do odpadnięcia przywierającego do nich materiału.

Próbki obejmują:

- (i) pięć par okładzin na buty, z których każda przypada na około 20 % powierzchni kurnika. Dla celów analizy okładziny mogą być połączone w jedną próbę, przy czym należy połączyć co najmniej dwie próbki złożone; lub
- (ii) co najmniej jedną parę okładzin na buty przypadającą na całą powierzchnię kurnika oraz dodatkową próbkę kurzu pobraną z wielu miejsc w kurniku z powierzchni, gdzie widoczny jest kurz. Do pobrania próbki kurzu stosuje się jeden lub więcej zwilżonych tamponów o całkowitej powierzchni wynoszącej co najmniej 900 cm².
- c) W przypadku stad hodowlanych w klatkach, pobieranie próbek może obejmować naturalnie wymieszane odchody z taśm nawozowych, zgarniaków lub dołów, w zależności od rodzaju kurnika. Pobiera się dwie próbki o wadze co najmniej 150 g w celu przeprowadzenia oddzielnego badania:

- (i) taśmy zbierające odchody pod każdym rzędem klatek, regularnie uruchamiane i wyładowywane do przenośnika śrubowego lub systemu transportującego;
- (ii) system dołów pod kurnikiem, do których wpadają odchody z deflektorów pod klatkami;
- (iii) system dołów, do którego odchody wpadają bezpośrednio z przesuniętych względem siebie klatek.

W kurniku znajduje się zwykle kilka pionów z klatkami. Należy zadbać, aby w próbie zbiorczej znalazły się zbiorcze próbki odchodów pochodzące z każdego pionu. Z każdego stada hodowlanego pobiera się dwie próbki zbiorcze, zgodnie z opisem w kolejnych czterech akapitach poniżej.

Jeżeli w kurniku stosowane są taśmy lub zgarniaki, uruchamia się je w dniu pobierania próbek, przed samym pobraniem.

W przypadku systemów składających się z deflektorów pod klatkami i zgarniaków, pobiera się próbki odchodów, które przywarły do zgarniaka po zakończeniu jego cyklu pracy.

W przypadku klatek przesuniętych względem siebie, w których brak jest taśmy lub zgarniaka, konieczne jest pobranie próbek bezpośrednio z dołu z odchodami.

W systemach z taśmami zbierającymi odchody pobiera się próbki odchodów zgromadzonych w miejscu opróżniania taśm.

2.2.2.2. Pobieranie próbek w ramach kontroli urzędowych

- a) Rutynowe pobieranie próbek przeprowadza się zgodnie z opisem w pkt 2.2.2.1.
- b) Potwierdzające pobieranie próbek w następstwie wykrycia przedmiotowych serotypów salmonelli w próbkach pobranych w wylęgarni przeprowadza się zgodnie z opisem w pkt 2.2.2.1.

Można pobrać dodatkowe próbki do ewentualnego badania na obecność środków przeciwdrobnoustrojowych lub na obecność inhibitorów wzrostu bakterii w następujący sposób: w obrębie każdego kurnika na terenie gospodarstwa ptaki wybiera się losowo, zazwyczaj w liczbie do pięciu ptaków na kurnik, chyba że właściwy organ uzna za konieczne pobranie próbek od większej liczby ptaków.

Jeżeli źródło zakażenia nie zostanie potwierdzone, przed zniesieniem ograniczeń w handlu przeprowadza się badanie na obecność środków przeciwdrobnoustrojowych lub nowe badanie bakteriologiczne na obecność przedmiotowych serotypów salmonelli w stadzie hodowlanym lub u jego potomstwa.

Jeżeli wykryte zostaną środki przeciwdrobnoustrojowe lub inhibitory wzrostu bakterii, zakażenie salmonellą uważa się za potwierdzone.

- c) Podejrzenie podania błędnych wyników

W wyjątkowych przypadkach, gdy właściwy organ ma powody, aby zakwestionować wyniki badania (wyniki fałszywie dodatnie lub fałszywie ujemne), może on zdecydować o powtórzeniu badania zgodnie z lit. b).

3. BADANIE PRÓBEK

3.1. Transport i przygotowanie próbek

3.1.1. Transport

Próbki są przesyłane przesyłką ekspresową lub kurierską do laboratoriów, o których mowa w art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, w ciągu 24 godzin od ich pobrania. Jeżeli próbki nie zostaną wysłane w ciągu 24 godzin, przechowuje się je w chłodziarce. Próbki można transportować w temperaturze otoczenia, o ile unika się wystawienia ich na działanie nadmiernie wysokiej temperatury (powyżej 25 °C) i promieni słonecznych. W laboratorium próbki przechowuje się w stanie schłodzonym aż do badania, które powinno zostać przeprowadzone w ciągu 48 godzin po ich przyjęciu i w ciągu 96 godzin po ich pobraniu.

3.1.2. *Wkładki do szuflad łęgowych:*

- a) umieścić próbkę w 1 litrze zbuforowanej wody peptonowej (BPW) ogrzanej wcześniej do temperatury pokojowej i delikatnie zamieszać;
- b) kontynuować hodowlę próbki zgodnie z metodą wykrywania opisaną w pkt 3.2.

3.1.3. *Próbki z okładzin na buty i próbki kurzu:*

- a) Należy ostrożnie rozpakować parę (pary) okładzin na buty/skarpety oraz próbkę kurzu (na tamponie), tak aby uniknąć usunięcia przywierających odchodów lub rozpylenia kurzu z próbki, zebrać je i umieścić w 225 ml zbuforowanej wody peptonowej, ogrzanej wcześniej do temperatury pokojowej.
- b) Okładziny na buty/skarpety i tampon zanurza się całkowicie w zbuforowanej wodzie peptonowej, tak aby wystarczająco dużo płynu wokół próbki umożliwiło migrację salmonelli z próbki i dlatego w razie potrzeby można dodać więcej zbuforowanej wody peptonowej.

Z okładzin na buty i z tamponu należy przygotować oddzielne preparaty.

- c) Jeżeli z pięciu par okładzin na buty/skarpety zostaną przygotowane dwie zbiorcze próbki, każdą z nich zanurza się całkowicie w 225 ml zbuforowanej wody peptonowej lub w razie potrzeby w większej ilości tej wody, tak aby wystarczająco dużo płynu wokół próbki umożliwiło migrację salmonelli z próbki.
- d) Wirować próbkę do pełnego nasycenia, a następnie kontynuować hodowlę zgodnie z metodą wykrywania opisaną w pkt 3.2.

3.1.4. *Inne próbki odchodów:*

- a) Próbki odchodów zbiera się i dokładnie miesza, a następnie pobiera do celów hodowli podpróbkę o masie 25 g.
- b) Do 225 ml zbuforowanej wody peptonowej ogrzanej wcześniej do temperatury pokojowej dodaje się podpróbkę o wadze 25 g.
- c) Hodowla próbki jest kontynuowana zgodnie z metodą wykrywania opisaną w pkt 3.2.

W przypadku uzgodnienia norm ISO dotyczących przygotowywania tego rodzaju próbek do badań na obecność salmonelli, są one stosowane i zastępują przepisy dotyczące przygotowania pobierania próbek określone w pkt 3.1.2, 3.1.3 i 3.1.4.

3.2. **Metoda wykrywania**

Badanie mające na celu wykrycie przedmiotowych serotypów salmonelli przeprowadza się zgodnie z poprawką 1 do normy EN/ISO 6579:2002/Amd1:2007. „Mikrobiologia żywności i pasz – horyzontalna metoda wykrywania Salmonelli spp. – poprawka 1: Załącznik D: Wykrywanie Salmonelli spp. w odchodach zwierzęcych oraz w próbkach z pierwotnego etapu produkcji”.

W odniesieniu do próbek z okładzin na buty, próbek kurzu i pozostałych próbek odchodów, o których mowa w pkt 3.1, można zebrać wyhodowany na zbuforowanej wodzie peptonowej wzbogacony bulion do wykorzystania w przyszłych hodowlach. W tym celu należy inkubować obydwie próbki w zbuforowanej wodzie peptonowej zgodnie z pkt 3.1.3. Z każdej próbki należy pobrać 1 ml wyhodowanego bulionu i dokładnie wymieszać, następnie pobrać 0,1 ml otrzymanego roztworu i inokulować płytki ze zmodyfikowaną półpłynną pożywką Rappaport-Vassiliadis (MSRV).

Nie wstrząsać, nie wirować ani nie mieszać w inny sposób próbek w zbuforowanej wodzie peptonowej po inkubacji, gdyż wyzwała to cząstki blokujące, co w rezultacie ogranicza izolację w pożywce MSRV.

3.3. **Określanie serotypów**

Co najmniej jeden izolat z każdej próbki wykazującej pozytywną reakcję oznacza się według schematu Kaufmanna-White'a.

3.4. Metody alternatywne

W odniesieniu do próbek pobieranych z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, zamiast metod przygotowywania próbek, wykrywania i określania serotypów, przewidzianych w pkt 3.1, 3.2 i 3.3 niniejszego załącznika, można zastosować metodą alternatywną, jeżeli zostały one zatwierdzone zgodnie z najnowszą wersją normy EN/ISO 16140.

3.5. Przechowywanie szczepów

Należy dopilnować, aby co najmniej jeden wyizolowany szczep przedmiotowych serotypów salmonelli rocznie na pomieszczenie był pobierany w ramach kontroli urzędowych i przechowywany do celów przeprowadzenia w przyszłości fagotypowania lub oznaczania wrażliwości na środki przeciwdrobnoustrojowe, z zastosowaniem zwykłych metod przechowywania kultur, które muszą zapewniać integralność szczepów przez co najmniej dwa lata. Izolaty pochodzące z próbek pobranych z inicjatywy podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze są także przechowywane w tym samym celu, jeżeli tak zdecyduje właściwy organ.

4. WYNIKI I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Stado hodowlane jest uważane za stado z wynikiem dodatnim w odniesieniu do oceny realizacji celu unijnego,

- jeżeli wykryto obecność przedmiotowych serotypów salmonelli (innych niż szczepy szczepionki) w jednej lub większej liczbie próbek pobranych w stadzie, nawet jeżeli przedmiotowe szczepy salmonelli wykryto tylko w próbce kurzu, lub
- jeżeli potwierdzające pobieranie próbek w ramach kontroli urzędowych zgodnie z pkt 2.2.2.2 lit. b) nie potwierdza wykrycia przedmiotowych serotypów salmonelli, ale w stadzie wykryto obecność środków przeciwdrobnoustrojowych lub inhibitorów wzrostu bakterii.

Zasada ta nie ma zastosowania w wyjątkowych przypadkach opisanych w pkt 2.2.2.2 lit. c), gdy wstępny dodatni wynik badania w kierunku salmonelli na podstawie próbek pobranych z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze nie został potwierdzony przez próbki pobrane w ramach kontroli urzędowych.

Stado hodowlane z wynikiem dodatnim uwzględnia się tylko raz, niezależnie od częstości wykrywania przedmiotowych serotypów salmonelli w danym stadzie podczas okresu produkcyjnego i niezależnie od tego, czy próbki pobrano z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, czy dokonał tego właściwy organ. Jeżeli jednak próbki są pobierane podczas okresu produkcyjnego na przestrzeni dwóch lat kalendarzowych, wówczas sprawozdania dotyczące wyniku uzyskanego za każdy rok składa się oddzielnie.

Sprawozdanie zawiera:

- a) szczegółowy opis opcji zastosowanych w odniesieniu do planu pobierania próbek oraz, w stosownych przypadkach, do rodzaju pobranych próbek;
- b) całkowitą liczbę dorosłych stad hodowlanych składających się z co najmniej 250 ptaków, które poddano badaniu co najmniej raz w roku sprawozdawczym;
- c) wyniki badań zawierające:
 - (i) całkowitą liczbę stad hodowlanych zakażonych dowolnym serotypem salmonelli w państwie członkowskim;
 - (ii) liczbę stad hodowlanych z wynikiem dodatnim na obecność co najmniej jednego z przedmiotowych serotypów salmonelli;
 - (iii) liczbę stad hodowlanych z wynikiem dodatnim na każdy z serotypów salmonelli lub nieokreśloną odmianę salmonelli (izolaty nieoznaczalne lub nieoznaczone jako serotyp);
- d) liczbę przypadków, w których wstępny dodatni wynik badania w kierunku salmonelli na podstawie próbek pobranych z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze nie został potwierdzony w ramach urzędowego pobierania próbek;
- e) objaśnienia do wyników, w szczególności dotyczących wyjątkowych przypadków.

Wyniki i wszelkie dodatkowe istotne informacje są przekazywane w ramach sprawozdania na temat tendencji i źródeł przewidzianego w art. 9 ust. 1 dyrektywy 2003/99/WE.